

ВІКТОРІЯ ЗАЛІЗНЮК: «ЗА КОЖНИМ ТРІУМФОМ СТОІТЬ КЛОПІТКА НАПОЛЕГЛИВА ПРАЦЯ Й НАТХНЕННЯ»

Видатний філософ Жан-Жак Руссо наголошував, що: «Сільське господарство – єдиний засіб для збереження незалежності держави від когось завгодно. Навіть якщо ви володієте усіма багатствами світу, але вам нічого їсти – ви залежите від інших... Торгівля створює багатство, а сільське господарство забезпечує свободу». Підтверджує це життєве правило корпорація «Украгрохімхолдинг». За час свого існування холдингу вдалося зібрати команду однодумців, людей, захоплених своєю справою. Більшість топ-менеджерів зростали спільно з розвитком корпорації, стали фахівцями найвищого рівня і продовжують вдосконалювати професійні якості. Девіз корпорації – «Виважена кадрова політика та професіоналізм». Чарівна жінка, інтелектуальна особа, заступник генерального директора із зовнішньоекономічних зв'язків **Вікторія Петрівна ЗАЛІЗНЮК** поділилася секретами успіху.

Пані Вікторіє, з чого почалася Ваша успішна діяльність?

Хороше питання. Зізнаюся, що все почалося зі щасливого випадку. 90-ті роки неабияк позначилися на долях українців: зміни, злами, нові цінності, реалії та можливості. На той час я, молодий дипломований психолог, мріяла про наукову кар'єру, тому вступила до аспірантури факультету соціології та психології Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. Щоправда, заочної форми навчання і шукала роботу, бо працевлаштування було офіційною вимогою. Волею долі отримала запрошення на роботу у велику корпорацію хімічного та металургійного ринку, а знання іноземної мови стало головною перевагою моєї кандидатури. Відверто кажучи, я сподівалася, що за півроку форма навчання зміниться, та доля внесла корективи... 17 лютого 1997 року був мій перший робочий день у корпорації «Украгрохімхолдинг». Без пафосу скажу, що дійсно пройшла шлях від рядового співробітника до керівника найвищого рангу, чим надзвичайно пишаюся.

Яким був перший колектив, у якому Ви почали працювати, з яким зростали?

О, це не менш цікава історія: колектив був суто чоловічим. І коли я, молода жінка, фактично дівчина, очолила департамент, то ставлення було з певним гумором: «Що ж, спробуй». Проте, оскільки я «пройшла» усі етапи роботи, вивчила її специфіку, «камені спотикання», особливості кожного працівника, тож зростання було спокійним. А далі, цитуємо: «Навчись організувати трьох, далі кількість значення не матиме».

Завдання перед нами стояли знайомі, мета – чітка, лишалося чесно й сумлінно виконувати свої обов'язки.

А найбільшим досягненням вважаю збереження позитивного духу і конструктивізму в діяльності колективу. За 18 років роботи в одному колективі стало зрозуміло, що наш ринок відрізняється стабільністю, особливо у частині партнерства, де головні гравці ті самі. Ніша виробництва добрих – сталий ринок, де партнерство триває 20–30 років, принаймні так з мого досвіду. Це як велика родина зі своїми традиціями, звичками і навіть гумором: професіоналізм незаперечний, довір'я та порядність на високому рівні, краса й молодість працівників – поза часом. А кожне нове обличчя, нова компанія викликає традиційне запитання: «Звідки він узявся?» Тепер серйозно: промислові галузі не терплять гармидеру, хаосу і броунівського руху постійних змін. Щоб заробити авторитет, треба 7, а то й 10 років наполегливо працювати над своїм реноме. І це лише початок! Потім усе життя і професійне, і приватне, маєш «тримати марку». Інакше нічого не вийде. У нас амбітна людина, в позитивному розумінні, не може бути вузько направленим фахівцем. Топ-менеджери мають бути обізнаними і в хімії, і в економіці, і в міжнародному праві, у фінансовій сфері. Такої освіти жоден найпрестижніший ВУЗ не дасть. Подібні знання можна взяти з досвіду роботи. Ця «друга» освіта приходить після 10 років наполегливої, вдумливої, творчої, не боюся цього слова, роботи на виробництві, де кожен день непередбачуваний, і кожен день як перший.

І ще один вирішальний момент прийняття до «клубу відповідальних партнерів» – це повна довіра слову, даному партнерами! З доброго дива сьогоднішнє рішення завтра змінювати недопустимо!

Якими для Вас є критерії успішного керівника?

Формально – це людина із високими показниками прибутковості, звітності, рейтингів, брендовості, якщо хочете. Проте для мене головним критерієм є людяність, уважність і повага до кожного працівника. Успішний керівник, на моє глибоке переконання, повинен знати ім'я, по батькові, турботи, переживання й радощі людей, які щоденно працюють пліч-о-пліч з ним. Який обсяг роботи і на якому етапі виконує працівник, що входить до сфери відповідальності кожного співробітника, які своєю, нехай невеличкою працею, створюють потужні славетні корпорації, випускають вкрай необхідну продукцію. До запланованих подій чи явищ ми готові, а от мобілізація при форс-мажорах дає чітке уявлення про життєздатність колективу й особу та успішність керівника. Будь-який колектив – це човен, де кожен має власне «весло», тому напрямок руху – успіх, розвиток, перемоги!

Пані Вікторіє, Ви маєте хобі при такому завантаженні роботою?

Спілкування з однокурсниками. Склалося так, що я працюю в іншій галузі, не так тісно пов'язаний із першою вищою освітою. Натомість мої друзі студентської пори стали успішними в психології. Це відомі науковці, викладачі, практики. Ми часто зустрічаємося, спілкуємося, обговорюємо новини. І маю щиро зізнатися, я, окрім інтелектуального задоволення, отримую знання, які

потім застосовую у співпраці з колегами, партнерами, навіть конкурентами. Та й щоденне життя вимагає знань психології. Як і двадцять років тому, ми поринаємо у світ юнацьких мрій та сподівань, хоча нині усі ми успішні фахівці, сформовані особистості. Це спілкування наповнює радістю й натхненням щоденні турботи.

Ваші побажання читачам журналу, колегам.

Завжди бажаю здійснення мрій! Не бійтеся мріяти й наполегливо йдіть до втілення мрії у життя. Ніколи не зупиняйтеся на досягнутому, постійно працюйте над собою. Бажаю не боятися змін, здатності визнавати помилки й обов'язково віднайти свою стежку

в житті. І якщо це станеться не з першого кроку, знайте, будь-які знання та досвід стануть у пригоді! Пам'ятайте, за кожною успішною людиною стоїть життєвий шлях, який складається зі щоденної наполегливої праці. Більшість бачить лише триумф, і мало хто знає про тернистий шлях до перемоги!

Бесіду вела Лариса Семака